

(המשך מעמוד 13)

הם ארבע לירות לחודש (ישנם כאלה שמקבלים גם 20 לירות), מקבלים בגיל 16 דמיכים בשיעור 10 לירות לחודש, בגיל 17 — 12 לחודש ובגיל 18 — 16 לירות לחודש. קיים הבדל ניכר בין הערים הגדולות ועריהן שבהן שנוגע לדמייהכיס. כמוכך גדל הפער גם בין דמייהכיס של החברים בתנועותנוער, לבין אלה הנמצאים בחברות סאלוניות, או שאינם נמצאים באף חברה מוגדרת. למעלה מרבע הנשאלים השיבו שהם מקבלים מהוריהם כל סכום הדרוש להם.

בשטח הוצאת הכספים לא היה הבדל כלשהו בין חסרי בניזוג לבין ההולכים קבוע. רוב הנשאלים מוציאים את דמייהכיס על קולנוע, עתונים, דברימתקיהוזלילה ועריכת מסיבות. אחד מבין מסוים נשאלים ניין שהוא מקדיש חלק מדמייהכיס שלו לנדבות לקבוצים. חברי תנועותנוער כללו במסגרת הוצאותיהם תשלום דמיחבר לתנועה.

***

הצבא לא מפריע

עם קיימת תופעה מדיאנה, בין הגורמים שהשתקפו מתשובותיהם של הנחקרים במבצע המיוחד, ללא כל הבדל בין ההולכים קבוע לשאינם בעלי בני זוג בכלל, הרי היא היחס לספורט.

רק מחצית הנשאלים עסקו באיוושהי תקופה בחייהם בספורט מסוים, מחוץ למסגרת שיעוריההתחמלות של ביתהספר. גם בין אלה ציינו רבים את השחיה בים כדשיהקייץ כמקצוע ספורט בו עסקו. רק 12 אחוז של הנשאלים עסקו בספורט כלשהו בתקופה בה השיבו על המשאל. אצל אלה היה ענף ההתעסקות הספורטאי העיקרי — הכדורסל. שתי שאלות נוספות שנכללו במסגרת המשאל לא נגעו לעובדותחיהם של בניהנוער אלא לידיעותיהם. השאלה האחת היתה: האם אתה רוצה לנסוע לחו"ל לאיוו ארץ, למשך כמה זמן, ולאוו מטרה? רק ברודים השיבו שאינם כוללים בתוכניהם שום רעיון לביקור בחו"ל. רוב המשיבים הביעו את המשאלו לנסוע לחו"ל, למטרות טיול בלבד. מבין אלה היו 78 אחוזים מעוניינים לבקר באירופה.

64 אחוזים הביעו משאלה לראות גם את ארצותהברית. רק תשעה אחוזים טענו כי יש ברצונם לנסוע לחו"ל למטרות לימודים.

שאלה אחרת היתה: "האם לדעתך עומד שירות החובה כצהל בורכך להשגת שאיפותיך?" כמעט 100 אחוז של הנשאלים השיבו כי השירות הצבאי אינו מפריע להם, הוסיפו שהם הולכים לצבא ברצון. הקולות הבודדים שהשיבו כי השירות הוא מיותר היו שייכים לבנות.

***

ירידת רמתהנוער

מסקנות המתבקשות מהתמונה, שמעשיירת הודות לתשובותיהם של בניהנוער בקשר לבעיות המעצבות את עולמם, שכמעט בכל שטח ושטח מביאה התופעה של הליכת קבוע לירידת הרמה הכללית והאישית. ההולכים קבוע קוראים פחות ספרים — והרבה פחות ספרים מסוג הספרות היפה; הם מרבים לראות סרטיקולנוע; קוראים פחות עתונים; מבקרים פחות בתיאטרון, אם להוסיף לכך את העובדה שצעירים אלה אינם מצטיינים בלימודיהם בדרך כלל, הרי ברור שקיים כאן גורם ברור לירידת רמתו לכללית של החברה הישראלית בעוד כ-20 שנה, כשבניהנוער של היום יהיו חוטיהשרדה שלה. זו מעין קריאת אזהרה.

מבלי להזכיר את הדיבורים הנרושים מרוב שינוי על המשבר בנוער, על התרחקותו מערכים חלוציים והומאיים, על הפניית רעפו לאידיאליים אנושיים ולאומיים תוך רדיפה הולכת וגוברת, "לעשות חיים" — הרי עצם המגפה חורטת סימן שאלה גדול על דמותה של החברה הישראלית בעוד כ-20 שנה, כשבניהנוער של היום יהיו חוטיהשרדה שלה. הבעיה המדיאנה את המהכנים והפסיכולוגים אינה, יחד עם זאת, הבעיה של רמתהאינטליגנציה, אלא בעיית הבריאות הנפשית בקרב הנוער.

טען פסיכולוג תלביבי ידוע: ישעציר הוץ קבוע במשך זמן רב, משפיע הדבר באופן רמחי של ילד על עיוב נפשו. לא רק שהוא מפסיד את רוב זהותו הנעורית שאינו נוגעות באופן ישיר למו, כמו ההנאה מהתעסקות בספורט, בתחביבים, בטילום לשמש — ועלידי כך הוא הופך לרציני ומבוגר, לפחות מבחינת ההתנהגות, החיצונית קודם זמן — אלא שיש ליכה השפעה גם על מידת הסתגלותו לחברה.

תוד כי הליכת עם בניזוג מסוים הוא מסתגל לטיפוס זה של אדם, לתגובותיו, להתנהגותו. באדם כזה נוצרים, בדרך כלל, מעצורים נפשיים כשהוא בא בחברתם של טיפוסים אחרים, שלא היה רגיל לתגובותיהם. הוא הופך חששני יותר, אינו בוטח בעצמו בבואו במגע עם אנשים אחרים. בדרך כלל הוא מאבד מיחסו לחברה הרחבה יותר.

לצער לא צעירה שהלכו קבוע במשך כמה שנים עם חבר או חברה, ונאלצו להפרד מבני זוגם מטעמים שונים, יש הרבה פחות סיכויים למצוא מאוחר יותר בניזוג אחרים. הם פשוט אינם מסוגלים להתרגל להימצא במחיצתם הקרובה של בניהימין השני שאינם נמנים על אותו טיפוס אילוי הירגלים.

כתוצאה מכך מהווה הפרידה מבניזוג הקבוע אצל בניהנוער משבר נפשי עמוק וחמור. צעירים בגיל זה נוטים יותר לדבר במצב כזה על התאבדות מטעמי אהבה נכזבת כביכול. גם נטינות התאבדות הממשיים על רקע רומאנטיצעיר רבים יותר, באופן יחסי, מאשר נטינות התאבדות מטיבת אהבה נכזבת בגילים מאוחרים יותר.

***

איך גומרים?

אשר הוצגו הבעיות שהועלו עלידי הפסיכולוג בנייהנוער קבוצה מצומצמת של זוגות קבועים המאורגנים יחד בחברה סאלונית, הם גילו נטיה לחלוק עליהם.

זח לא נכון שחברים קבועים מכירים פחות טיפוסים של אנשים, טענה תלמדת גימנסיה הרצליה הלומדת בכיתה השישית. לנערה זו יש חבר קבוע מזה שנה ומחצה. הוא לומד באותה גימנסיה, גם כי בשישית, אולם לא באותה כיתה. המיילוח אצל בניזוג אלה הוא שההורים משגי הצדדים מתנגדים להליכתם המשותפת והם נאלצים להתראות בסתר. המשיכה הנערה: לחברים קבועים יש דווקא הרבה יותר הזדמנויות להכיר טיפוסים שונים. חברים קבועים יוצאים יותר ומבלים יותר מאשר אלה שאין להם בניזוג. הם מסתובבים ביותר חברות ומכירים הרבה יותר אנשים.

כמעט כל חבריה בעיה חמורה, ביחוד לגבי הנערה. קבועים מההח בעיה חמורה, ביחוד לגבי הנערה.

הצרה היא שהנערה מפסידה לא רק את החבר הקבוע שלה, אלא את כל החברה שאיתה היא מבלה. היא לא תעיל להמשיך להופיע באותה חברה לבדה, בעוד שהחבר שנמר איתה ימצא לו בתיזוג אחרת וימשיך להסתובב עם אותה החברה. נערות שגמרו מתקשות יותר במציאות חברה בכלל, חייתה את השקפתה נערה ב-17, פוקדים במשרד פירסום.

בדרך כלל תלוי איך גומרים, טען צעיר בן 18, טירון בקהל. רק לעיתים רחוקות קורה שהחבורה נמרה עם החבר שלה. במקרה כזה זה לא כלכך נורא. היא מצליחה להסי תוד, כמעט תמיד היא גומרת איתו מפני שיש לה כבר אחד שסחה עליו עין והיא רוצה לצאת איתו. אבל ברוב המקרים שאני מכיר, הבחור גומר עם הבחורה. זה מפני שהיא לא רצתה לת לו, או שנחתה לו יותר נדי ומאסה עליו, או מפני שמצא חתיכה אחרת שיכול ללכת לו יותר טוב איתה. אז כשהבחור רוצה לגומר עם הבחורה, מתחילות הצרות. הן מתחילות לבכות ולייל, ולפעמים אפ לו מאיימות, היתה לי חברה שגמרת איתה כשיצאתי לצבא. אני לא יודע למה, היא פשוט נמאסה עלי ולא רציתי להתחתן איתה. ידעתי שאם אמשיך ללכת איתה אהיה מוכרח להתחתן. בהתחלה היא ניסתה לשכנע אותי בסובות. כשראתה שזה לא הוץ, התחילה לבכות ולאיים. היא אמרה שתעשה לי שם כזה בעיר שאף בחורה לא תרצה ללכת איתי. אזר כך אמרה שתלך להורי ותגיד שאנטי אותה. בסח שזה לא נכון. אם היה משוה בניינו זה היה בתקופה ששנינו עוד אהבנו ועשנו הכל מרצון. אני יודע ששד היום היא לא יוצאת עם אף אחד, יושבת בבית כמו בתולה זקנה והולכת רק עם ההורים. מה אני יכול לעשות? להרוס את החיים שלי רק מפני שהיא מתחשקת עלינו?

***

על בעיות המון של הנוער הישראלי, מושגנו בכעיות אלה ויחסו אליהן, ועל ההתנהגות המינית שלו — ברשימה הבאה בסדרה זו, שתפורסם בגליון הבא של "העולם הזה".

האם תמונות אלה הן השופות

יכולתו להשחית. האם היתה לו יכולת זאת? "כן!" טענה התביעה — וכללה בגליון האישום כמה קטעים שבאו להוכיח זאת. קבוע גליוןהאישום:

"זהו חומר'תועבה". בזה שהחברת המין בצילום הכילה את המאמר בירת הזנות והי פשע, עמוד אחד:

"השלט בפירת הרחוב מכריז: רחוב ראנו. גבר נעצר בפנתו של אחד הבתים ומצית סיגריה. הוא נושא את עינו ורואה נערה בלונדית, שופעת איברים, ניצבת בפירת חדר ההדרגות. היא שואלת אותו אם הוא מעוניין במעט פעולה. 'בוא אתי, יקירי', היא אומרת. 'אני אעשה אותך למאוס'. הוא מניד בראשו ומסתלק. אך האשה אינה מתקשה כלל למצוא לה לקוח אחר, מבין עשרות ומאות רודפי'התענוגות הממלאים את רחובות אוקלהומה. אותו גבר עצמו נכנס לבית'מלון ושואל את פקיד הקבלה, אם ניתן להשיג נערה במקום. על אותה שאלה הוא חוזר בבתי'מלון אחרים ובתחנות המוניות. בכל פעם הוא מקבל תשובה חיובית."

ובמאמר אסיפות העישון, עמוד ארבעה:

"אורגניות מיניות, הופעת עירום ועוררות הצירים הן הגורמים הישירים לכינוסן הן קבוע של אסיפות העישון. כל מי שהשתתף באחת מאסיפות העישון הנערכות ברחבי המדינה בכל חודש, יוכל להעיד על כך. אם יש עוד מישהו, שאינו מבין מה פירושה של אסיפת'עישון, וקנינו לא ערך כל סטאי טיטיסיקה בקשר לטוג זה של ביודור מיני, לאלה ייאמר כי אסיפות עישון הרי הן כנס שבו מתאספים גברים כדי לחזות בפיפהפיות מגרות בשלבים שונים של עירום.

"אסיפות'עישון נערכות בכל מקום ובכל זמן, בדרך כלל בתנאים הפחות חשודים מ' כל הן חזיון פוץ בפרברי הערים, שבהם רופפים חוקי המוסר יותר מאשר במרכזים הסואנים. אסיפות רבות מתקיימות אף בערי שדה ובעיריות."

ובמאמר התשוקה המינית מהי בעמוד ששה, להלן קטע:

"תשוקה מינית ללא אהבה היתה דבר רגיל, לפחות עד שנת 1200 שלאחר הספירה. די לקרוא את גדול ששוררי רומא אובידיוס, כדי להיווכח מה היתה אהבה. היא היתה הזדקקות גופנית משוללת יסוד אישי כל שוה. התשוקה המינית היתה כתיאבון איש להשביעו. ולהשביעו עם אשה כלשהי. וכי יום? 800 שנה עברו מאז, 800 שנה גדושות רומאנטיקה באומנות, בספרות, בתיאטרון בקולנוע, במסורת החברתית, החברתית והדתית, ואף'על'פי'כן משוללת כמעט כמחצית מנישואינו כל בסיס של אהבה. כי לאור מחקרים מדויקים מתברר, איפה, שמכל ההזדמנויות המבוצעות בליה מסויים בעולם המזרחי, תהיינה 90 עד 95 למאה מיניות גרידא. בעולם המערבי המספר הוא 50 עד 60 למאה."

***

עשר נשים צנועות

ליוןהאישום לא הסתפק בקטעים אלה, הוסיף תחמושת נוספת להשחית מינית:

"ומה בדבר אהבה ללא תשוקה מינית? קודם כל נמצא אותה אצל טיפוסים מסויים מים של הומוסקסואלים, אלה רוחשים לעתים חיבה ואהבה עוה לבני'ימינם, מבלי לבוא אמת במגע מיני כלשהו. כמוכך קיימת אהבתם של נזירים, כמרים, אהבה לחלשים, לחולים, לערובים, למוזנחים וכיו. זוהי אהבה אמיתית, המשמשת תחליף לאהבה מינית."

החברת התשוקה המינית מתחילה במאמר 10 נשים צנועות מבינות, אך כלל אין לה איכות האהבה בנישואין. בעמוד שמונה:

"מבינים אתם, אף פעם לא הגעתי לכלל הפרפרות האורגזמה, אך כלל אין לה איכות לי. אף פעם לא אירע לי דבר כזה, וחשובי תני ואהבה גם לא יקרה. אני אהבת את נשיקותיו ולטיפותיו של בעלי, ויותר מזה אינו דרוש של אני מספקת את צרכי בוב שלי, ודבר זה גורם לי את הסיפוק הגדול ביותר. אנחנו מעלטים לעתים תכופות — עם הרבה מיחיקי אהבה לפני שהוא מגיע לשיאו — ובאמונה, אין אני יכולה לבקש יותר מזה בחיי'החיון."

"אני מגיעה לשיא לעתים תכופות אך לא תמיד, ובדרך כלל אני משתוקקת לאהבתו של בעלי, אם כי לא תמיד. אני נהנית מחיי המין בדרכים שונות, יש לילות בהם אני

מוציאים משפטיים

"המוכר או מחזיק ברשותו לשם מכירה, השכרה או הפצה, או המדפיס או מעתיק באופן אחר לשם מכירה, השכרה או הפצה, כל חומר'תועבה בין בדפוס ובכתב, או כל תמונת תועבה, צלום או דוגמא, או כל חפץ אחר העשוי לגרום להשחתת המוסר.

"המצגי לראוה או מפיי לשם הצגה במ' קום ציבורי כל תמונה או צילום או סרטוט, או כל חפץ אחר העשוי לגרום להשחתת המוסר.

המנוהל או משתתף בכל עסק לשם מכירה... או הפצה של כל חומר תועבה, בדפוס או בכתב או של כל תמונה... או דוגמא מתועבים..."

"המפרטס במודעה או מודיע ברבים כי פלוגי מטעסק במכירה, הדפסה העתקה או הפצה של כל דבר תועבה... ייאשם בעוון ויהיה צפוי למאסר שלושה חודשים, או מאה לירות קנס, או שני הפו' נשים גם יחד..."

זהו סעיף 179 לפקודת החוק הפלילי, 1936, שהוא העתק נאמן של החוק הבריטי. מטרות: מלחמה בפורנוגרפיה. בכל התקור פות, הסכים היציבור שזו מטרה חשובה. אולם כמעט בכל תקופה השתנתה הדעה על השאלה: "מה זאת פורנוגרפיה?"

דבר שוראה לדור אחד כתועבה נראה ל' דור שני כטבעי והגון, דבר המחזיר אומה אחת, מעורר חיוך אצל בני שכנתה. כדברי סאקני, בבית התה של יד אגוסט: "פורנו' מה נחשב לפורנוגרפי בעיני החוק ה' ישראלי בשנת 1960?"

השכוע ניתוח שתי הליכות, הקיבועות עמ' דה עקרונות בענין זה. עיקרון: בשני המק' רים גילו השופטים יחס מתקדם ביותר, הת' אימרו את המושגים המשפטיים היבשים לתפיסה החיושה של החברה הישראלית ותקופתה. היה זה צעד חשוב קדימה במל' חמה נגד השקפות מיושנות.

המקרה הראשון נגע לארבעה אנשים — מריל, שני מדפיסים ומפיץ — שהואשמו בניהול עסק לשם מכירת חומר'תועבה, ה' עשוי להשחית את המוסר. האובייקטים: שתי חוברות זולות בשם המין בצילום ר' התשוקה המינית.

סקרנים יכלו לקחת תחילה כי משפט זה יביא לכמה סגנות פיקאנטיות. התביעה הבי טיחה להביא קעדים את העונאי אורי קי' סרי ואת ראש מחלקת'החינוך התלביבי, הדי' שאלו (סאליו') לויך, כדי שיעידו על מהותו הפורנוגרפית של החומר. אולם פרקליט המתוו, יעקוב ברי'אור, שהעריך את חשיבותו של המשפט עד כדיכך שנטל את ניהולו לידי, ויתר על כך. הוא מסר את ההכרעה לידי שופט'השלום אליעזר ואקס.

על השופט לבדו הוטל להחליט: האם שתי החוברות שתונחו לפני עשויות באמת להש' חיי קורא ישראלי בשנת 1960?

החבורות עצמן לא היו סימפאטיות ב' יותר, ערכן החינוכי היה אפסי. החומר מטרה בהן נאסף מכל האה ליד, מתוך מטרה ברורה למשוך את תשומת'לכם של החוגים המוצאים ענין בלעדי בעניני מין. אולם עובדה זו כשלעצמה לא הספיקה כדי להפכו ל'תועבה'. היה צורך להוכיח את